

jeg har forstaaet, ikke deres Stilling til samme. De ere alle enige om at anbefale Lovforslaget til Fremme, og det takker jeg for. Det aabner Udsigt til, at det vil lykkes — hvad der jo ogsaa var mit Haab —, at faa det gennemført endnu i denne Samling, hvilket maa siges at være saa meget vigtigere, som der her, i alt Fald delvis, er Tale om at efterkomme en international Forpligtelse, som Danmark, som den første ærede Taler bemærkede, har paataget sig ved den Kongres, der i Efteraaret fandt Sted i Berlin, og paa hvilken Danmark ogsaa var repræsenteret. — Overfor de enkelte Bemærkninger, der ere fremsatte vedrørende Lovforslagets Indhold, skal jeg kun udtale følgende.

Titelen skal jeg ikke opholde mig videre ved. Naar jeg har foretrukket Udtrykket „traadløse Telegrafer og Telefoner“ i Stedet for „Radio-Telegrafer og Telefoner“, som var det, der blev benyttet ved Kongressen, er det af sproglige Hensyn. Derfor vil jeg ogsaa sige, at skulde man ønske en Forandring for at naa en korrektere Betegnelse, vilde jeg unægtelig foretrække den sidste af den ærede første Taler (Rambusch) foreslaaede Betegnelse: „Bølge-telegrafer“ og „Bølgetelefoner“ fremfor „Radio“.

Det ærede Medlem fra Odense (Hey) rejste Spørgsmaalet om Koncession paa traadløs Telefonering specielt til nu bestaaende koncessionerede private Telefonselskaber. Derom skal jeg kun sige, at som Lovforslaget her foreligger, hjemler det ikke de nu bestaaende Telefonselskaber nogen Ret til at benytte traadløse Telefoner. Det hjemler jo end ikke Staten nogen Ret til at give dem Koncession derpaa, og Grunden dertil er, som det ærede Medlem meget rigtigt havde lagt Mærke til, udviklet i Bemærkningerne til Lovforslagets § 1. Det er jo der sagt, at naar man ikke i dette Lovforslag har indflettet nogen Bestemmelse om Bemyndigelse for Regeringen til at give Koncession paa *Telegrafer*, er det, fordi man ikke her i Landet kender dette System med at give Koncession til private paa Driften af Telegrafer undtagen med Hensyn til „Store nordiske Telegraf-selskab“, som indtager en ganske særlig Stilling. Og hvad *Telefonering* angaar, da er det jo allerede antydet i Bemærkningerne, men jeg skal her udtrykkelig udtale, at Grunden til, at man ikke har taget dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse, eller i alt Fald ikke har gjort det til Genstand for Bestemmelser i Lovforslaget, er den, at hele dette

Spørgsmaal om traadløs Telefonering i den Grad er i sin Vorden, at man næsten har undset sig for at begynde at give Lovbestemmelser om denne Sag. Naar man overhovedet har taget noget med om traadløs Telefonering her, hvor det egentlig kun er traadløs Telegrafering, der har aktuel Interesse, saa er det nærmest for Fuldstændigheds Skyld, og fordi nu en Gang Telegrafer og Telefoner hænge saa nøje sammen, men at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal har man ikke fundet Anledning til, eftersom Forholdet er det, at man endnu slet ikke har opfundet en praktisk brugelig traadløs Telefon. Skulde man komme ind paa i dette Lovforslag at give Regler om Koncessioner paa traadløs Telefonering til private Selskaber i Lighed med, hvad man, som det ærede Medlem fra Odense meget rigtigt henviste til, har gjort i Loven af 11. Maj 1897 med Hensyn til de hidtil kendte Telefoner, saa maatte man jo, formener jeg da, ogsaa ind paa Regler af en tilsvarende Natur som dem, der indeholdes i den nævnte Lovs § 2, Regler om, paa hvilke Betingelser Regeringen kunde give saadanne Koncessioner. Men det vilde være saa meget mærkeligere, som man endnu ikke kender og knap nok kan tænke sig til, hvorledes denne traadløse Telefonering vil komme til at arte sig, hvis der en Gang sker en Opfindelse, som gør den Tanke brugbar. Det er Grunden til, at jeg ikke har fundet det naturligt at beskæftige mig mere med det Spørgsmaal i Lovforslaget, end Tilfældet har været. Men i øvrigt skal jeg gerne tilføje, at hvis der i Fremtiden skulde blive mere praktisk Tale, end der nu kan være, om at bruge denne Telefoneringsmaade, og hvis man da skulde komme til at lovgive derom — der staar jo i Bemærkningerne: „i hvert Fald for Tiden“ — det anses altsaa ikke for urimeligt, at vi en Gang i Fremtiden, naar den Telefoneringsmaade viser sig brugelig, kunne komme til at lovgive derom —, hvis man da, siger jeg, skulde finde det naturligt, at Staten fik Bemyndigelse til at give Koncession til private paa Telefonering ad denne Vej, vilde jeg finde det rimeligt og billigt, om man tog et væsentligt Hensyn til de bestaaende Selskaber, naar Spørgsmaal blev om at meddele saadanne Koncessioner, og da ganske særlig, hvis det skulde vise sig, hvad jeg nu slet ikke tør have nogen Mening om, at en saadan traadløs Telefonering vilde aabne Konkurrence med de nu bestaaende Selskaber.